

ชื่อเรื่องวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2
ชื่อผู้วิจัย	ณภิศรา ปัญญานันต์
ตำแหน่ง	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ
การติดต่อผู้วิจัย	เบอร์โทรศัพท์มือถือ 092-5659331 E-mail:
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
ลักษณะกลุ่มงานวิจัย	วิจัยการเรียนการสอน (ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ
- 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2/1 จำนวนทั้งหมด 40 คน ที่เรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่

- 1) แผนการสอนรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ มาเป็นแนวทางในการสร้าง จำนวน 3 แผน ใช้เวลาเรียน 6 คาบ
- 2) แบบฝึกหัดฝึกปฏิบัติ
- 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบปรนัย
- 4) ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
- 4) แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าที (t -test) ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 14.03 คะแนน หลังเรียนเท่ากับ 24.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 10.13 สรุปได้ว่า หลังเรียนด้วยการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 2) การทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่มีได้เอื้อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น การเรียนการสอนมุ่งเน้นการฟังบรรยายภายในห้องเรียน และการท่องจำมากกว่าการให้ผู้เรียนได้คิด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เพื่อมาพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำลงไป และยังเป็นส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในการประยุกต์ใช้ทักษะการคิดและทักษะด้านอื่นๆ สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา หรือประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว จะต้องเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ การแสดงความคิดเห็น และการแก้ปัญหา อีกทั้งผู้เรียนยังได้ใช้ทักษะการคิดเพื่อวิเคราะห์ปัญหาอีกด้วย ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) จะเน้นวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะต้องวางแผนการสอนมาเป็นอย่างดี เพื่อให้สอดคล้องกับรายวิชา วัตถุประสงค์การเรียนรู้และลักษณะของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555) ที่ได้กล่าวว่า ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) ผู้เรียนต้องเรียนเอง ซึ่งผู้สอนจะต้องเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก (facilitate) ในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้ มีความสนุกกับการเรียนรู้ และอยากเรียนรู้ต่อไปตลอดชีวิต

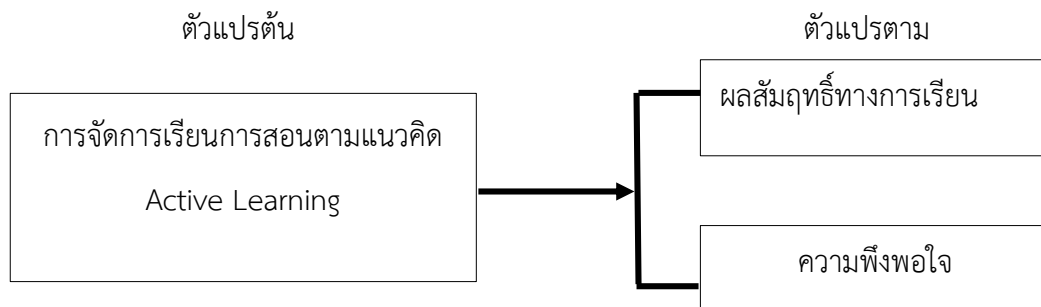
จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนพบว่า ผู้เรียนส่วนมากประมาณร้อยละ 60 ยังขาดทักษะการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียนได้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การค้นหาคำตอบ การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาและการตัดสินใจ จนสรุปประเด็นปัญหาได้ ซึ่งการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนยังขาดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล การทำงานร่วมกันเป็นทีม และความรับผิดชอบในงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย จึงส่งผลกระทบต่อปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม ทั้งนี้ยังส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอีกด้วย ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมา จึงสนใจทำการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ

3. ศึกษาเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning มีผลคะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับมากขึ้น
3. นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ อยู่ในระดับดีมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนตามแนวคิด Active Learning หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยใช้ทักษะและกระบวนการทางบัญชีมาแก้ไขปัญหา เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำรูปแบบการสอน 3 รูปแบบมาประยุกต์ผสมผสานกันประกอบด้วยการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based learning) การสอนแบบสืบเสาะความรู้ (Inquiry based learning) การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity based learning) ซึ่งองค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) การวัดการประเมินผล 5) ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และความสามารถของนักเรียนในการเรียนวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ วัดได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความรู้สึกของผู้เรียนในทางบวกว่าชอบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning

4. กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1 จำนวนทั้งหมด 40 คน ที่เรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning

นักการศึกษาหลายท่านแปลคำว่า Active Learning เป็นภาษาไทยไว้หลายคำ เช่นการเรียนรู้เชิงรุก การเรียนรู้กัมมันตการเรียนรู้แบบฝังรู้จะเป็นคำใดก็ตาม Active Learning ก็เป็นแนวคิดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ Active Learning เป็นการสอนที่สนับสนุนด้วยปรัชญาทฤษฎีและแนวคิดการเรียนรู้ ดังนี้ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2560, หน้า 92)

1. ปรัชญาการศึกษาพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) มีแนวคิดสำคัญมาจาก John Dewey ซึ่งมีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) มีอิสระในการคิดริเริ่ม ได้ลงมือทำ และได้เป็นองค์ความรู้เกิดขึ้น

2. ทฤษฎีสรคณนิยม (Constructivism) หรือที่รู้จักกันคือ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นทฤษฎีในกลุ่มปัญญานิยม มีนักจิตวิทยาที่สำคัญของทฤษฎีนี้คือ เพียเจต์ (Piaget) และไวโกทสกี (Vygotsky) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นกระบวนการทางความคิด หรือกระบวนการทางสมองที่เกิดกับผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น (Actively construct their knowledge) จากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์รอบตัวมากกว่าการเป็นผู้รับความรู้ (Passively receiving knowledge)

3. แนวคิดการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Collaborative learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการเรียนรู้กันของผู้ที่มีเป้าหมายเดียวกันในการทำงาน โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แบบละความสามารคละความสนใจ ละความถนัด โดยทั่ว ๆ ไปมักแบ่งเป็นกลุ่มละ 4 คน ทุกคนในกลุ่มจะมีหน้าที่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย การเรียนในรูปแบบนี้เน้นให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อนหรือเด็กที่เรียนช้าให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วนิดา ดีแป้น (2553, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเรียน คือกระบวนการตรวจสอบผู้เรียนว่าได้พัฒนาไปถึงจุดหมายปลายทางของหลักสูตรและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ รวมทั้งเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยการวัดและการประเมินผลการเรียนมีจุดประสงค์คือ การจัดตำแหน่งเพื่อเป็นการวัดว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้หรือทักษะเพียงพอหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนเป็นการประเมินพัฒนาการของเด็ก แล้วนำไปทำนายเพื่อเป็นการแนะแนวทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ นำไปประเมินค่า ซึ่งจะกระทำเมื่อการสอนสิ้นสุดลง

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, หน้า 95) ได้กล่าวว่าเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) ซึ่งนักวัดผลและนักการศึกษา มีการเรียกชื่อแตกต่างกัน

เช่น แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ หรือแบบสอบผลสัมฤทธิ์ โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ทักษะและสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด ซึ่งได้แบ่งประเภทของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่สอน เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้ แล้วให้ผู้ตอบเขียน โดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้น ๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวาง เหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐานเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

ไพศาล หวังพานิช (2526 อ้างใน ขนิษฐา บุญภักดี, 2552, หน้า 9) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสำเร็จในการเรียนของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอบ ดังนี้

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกมาเป็นผลงานได้โดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถทดสอบได้โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ หรือได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องใช้แบบทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้านที่ได้รับมอบหมาย หรืออาจอยู่ในรูปของการเรียนหรือเกรดที่ได้จากการเรียนในรายวิชานั้น ๆ จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปแบบของคะแนน หรือเกรดที่ได้จากการเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การสร้างความพึงพอใจในการเรียน

สมยศ นาวิการ (2544, หน้า 125) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา การทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการปฏิบัติงานครูผู้สอนต้องคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานที่มี

ความแตกต่างกันใน 2 ลักษณะ ต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติการตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงาน จนเกิดความพึงพอใจ ซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ความพึงพอใจนำไปสู่การกระตุ้นการเสริมแรง เป็นแรงบันดาลใจเพื่อให้ผู้ได้รับจากการกระตุ้นด้วยวิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ ได้รับความพึงพอใจอย่างต่อเนื่องและอยากปฏิบัติ เพื่อตอบสนองการเสริมแรงในเชิงบวก ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานใด ๆ ได้ ดังนั้น ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุจุดประสงค์ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศสถานการณ์ สื่อการสอน ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจทำกิจกรรมจนบรรลุจุดประสงค์

จากแนวคิดที่กล่าวมา เมื่อนำมาใช้ในการฝึกอบรม ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่นการได้รับคำยกย่องชมเชยจากผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอนด้วยกัน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการฝึกอบรมจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้ฝึกอบรมได้ปฏิบัติ ทำให้ผู้ฝึกอบรมได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมาน้อยเพียงใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เดชดนัย จุ้ยชุม, เกษรา บ่าวเข้มซ้อย และศิริกัญญา (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมทางการเรียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ ในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 83 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการทดลอง คือ 1) แผนการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) 2) แบบบันทึกพฤติกรรมทางการเรียน 3) แบบทดสอบทักษะการคิด (Thinking Skills) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.941 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.823 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา หลังการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมดีขึ้นทั้งในด้านการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อสะท้อนความคิดเห็นร่วมกัน 2) คะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษา สูงกว่าก่อนเรียน 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) โดยรวมอยู่ในระดับดี

รลิตา รักสกุล, สุวรรณมา สมบุญสุขโข, และก้องกาญจน์ วชิรพจน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่องสัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาในรายวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสัมฤทธิ์ผล และ 2) ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาในรายวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GEN 351 การบริหารจัดการยุคใหม่ และภาวะผู้นำ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 407 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 2) แบบทดสอบหาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning หลังการจัดการเรียนการสอนมีคะแนนจากการทดสอบสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning อยู่ในระดับมาก

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขาการบัญชี จำนวนทั้งหมด 80 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

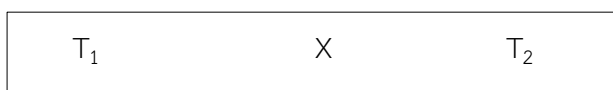
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1 จำนวนทั้งหมด 40 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ 3) ศึกษาเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design (Fitz-Gibbon, 1987, p. 113) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบการวิจัย

T ₁	หมายถึง	การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
X	หมายถึง	การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning
T ₂	หมายถึง	การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีทางการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1 จำนวนทั้งหมด 40 คน ที่เรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนก ว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เก็บคะแนนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ มาเป็นแนวทางในการสร้าง จำนวน 3 แผน ใช้เวลาเรียน 6 คาบ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการสอนรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ มาเป็นแนวทางในการสร้าง จำนวน 3 แผน ใช้เวลาเรียน 6 คาบ
2. แบบฝึกหัดฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละหัวข้อย่อย
 - 2.3 คัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่จะสอน

2.4 สร้างแบบฝึกปฏิบัติให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ

2.5 นำแบบฝึกปฏิบัติที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

2.5.1 นางขวัญใจ สอนศิริ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

2.5.2 นางสาวนลินรัตน์ น้อยสำแดง อาจารย์สอนการบัญชี

2.5.3 นางภารดี เนติเจียม หัวหน้าสาขาการบัญชี

2.6 นำแบบฝึกปฏิบัติที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากเนื้อหา และคัดเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ที่ความยากง่ายระดับเดียวกัน

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านจากชุดเดิม

ตรวจแก้ไขความถูกต้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบที่เขียนขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ อีกทั้งพิจารณาความเหมาะสมในด้านภาษา คำสั่ง

3.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.6 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% ของ Chung The Fan แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20-.79 และหาค่าจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .21-.65

3.7 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 30 ข้อ มาใช้กับกลุ่มประชากรเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.1 วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหา

4.2 ศึกษาการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

4.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ข้อมูลที่ได้สามารถแปลงผลเป็นคะแนนได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 158-163)

4.4 นำแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากชุดเดิม

4.5 นำแบบประเมินที่แก้ไขแล้ว พิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อไปทดลองกับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน

4.6 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบแล้วพิมพ์เป็นแบบประเมินความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นจำนวน 3 แผน ไปทำการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 6 คาบ
2. หลังจากเรียนครบ 6 คาบ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินความพึงพอใจ
3. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% คำนวณหาค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20
4. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที่ (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

ตารางที่ 1 คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
1	13	26	13
2	14	27	13
3	15	27	12
4	13	25	12
5	14	25	11
6	12	25	13

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
7	12	25	13
8	17	24	7
9	16	27	11
10	13	21	8
11	16	29	13
12	13	26	13
13	14	28	14
14	14	28	14
15	14	27	13
16	13	26	13
17	14	27	13
18	15	27	12
19	13	25	12
20	14	25	11
21	12	25	13
22	14	26	12
23	15	26	11
24	15	27	12
25	16	24	8
26	13	25	12
27	14	23	9
28	15	22	7
29	15	26	11
30	14	23	9
31	18	25	7
32	17	25	8
33	15	20	5
34	12	20	8

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
34	12	20	8
35	17	22	5
36	11	25	14
37	14	21	7
38	12	22	10
39	12	24	12
40	12	20	8
รวม	561	966	405
\bar{x}	14.03	24.15	10.13
<i>SD.</i>	1.78	2.88	

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 (n = 40)

การทดสอบ	\bar{x}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	14.03	1.78				
หลังเรียน	24.15	2.88	10.13	2.93	21.87*	0.0000

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน หลังการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning

ที่	รายการ	n = 40		ระดับ
		\bar{X}	<i>SD.</i>	
1	กิจกรรมการเรียนมีน่าสนใจ	4.54	0.71	มากที่สุด
2	ทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.77	0.43	มากที่สุด
3	ทำให้ได้รับความรู้ดีขึ้นกว่าเดิม	4.62	0.70	มากที่สุด
4	ทำให้นักศึกษาส่งชิ้นงานได้ทันเวลา	4.77	0.51	มากที่สุด
5	นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้	4.65	0.69	มากที่สุด
6	มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.62	0.70	มากที่สุด

ที่	รายการ	n = 40		ระดับ
		\bar{X}	SD.	
7	ระยะเวลาในการเรียนมีความเหมาะสม	4.62	0.64	มากที่สุด
8	ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานซึ่งกันและกัน	4.50	0.71	มากที่สุด
9	ทำให้มีเทคนิคในการปฏิบัติงานมากขึ้น	4.65	0.63	มากที่สุด
10	ทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.65	0.69	มากที่สุด
	รวม	4.63	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 14.03 คะแนน หลังเรียนเท่ากับ 24.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 10.13 สรุปได้ว่าหลังเรียน ด้วยการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. การทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

อภิปรายผลการวิจัย

1. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 14.03 คะแนน หลังเรียนเท่ากับ 24.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 10.13 สรุปได้ว่าหลังเรียน ด้วยการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดชฌันย์ จุ้ยขุม, เกษรา บำแว้มซ้อย และศิริกัญญา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษา ในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษา สูงกว่าก่อนเรียน

2. การทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรสิตา รักสกุล, สุวรรณ สมบุญสุข, และก้องกาญจน์ วชิรพจน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาในรายวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสัมฤทธิ์ผล และ 2) ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาในรายวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะ

ผู้นำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GEN 351 การบริหารจัดการยุคใหม่ และภาวะผู้นำ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 407 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 2) แบบทดสอบหาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning หลังการจัดการเรียนการสอนมีคะแนนจากการทดสอบสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning อยู่ในระดับมาก

3. ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวรรณ เพชรอุไร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ Active Learning ในรายวิชา ออย 341 การแปรรูปยาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา วิชาการแปรรูปยาง 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning และ 3) หาผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้แบบ Active Learning กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ในรายวิชา ออย 341 การแปรรูปยางจำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แผนกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active learning ในรายวิชา ออย 341 การแปรรูปยาง ในภาคการศึกษาที่ 1/2555 พบว่าไม่สามารถทำให้นักศึกษาทุกคนมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่าเกรดซี (C) ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ แต่อย่างไรก็ตาม พบว่ามีนักศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมินในครั้งนี้อลดลงจากเดิมที่มีผู้ไม่ผ่านการประเมินร้อยละ 28.57 ในภาคการศึกษาที่ 1/2554 ลดลงเหลือร้อยละ 7.10 ในภาคการศึกษาที่ 1/2555 นอกจากนั้นพบว่านักศึกษาที่เคยสอบไม่ผ่านการประเมินในภาคการศึกษาที่ 1/ 2554 มีผลการเรียนที่ขึ้น และความพึงพอใจของนักศึกษาพบว่าการเรียนแบบ Active learning โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้น และมีความสนใจที่อยากจะร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ และเปิดใจให้กว้าง ยอมรับความคิดเห็นที่แปลกแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งให้กำลังใจ ชื่นชม และเสริมแรงให้กับนักเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ครูผู้สอนช่วยสร้างความเข้าใจในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียน จะต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัย ในเรื่องของการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กับ รายวิชาอื่น เพื่อให้ นักเรียนที่มีกิจกรรมนอกห้องเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกับ เพื่อนในชั้นเรียนปกติและมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้น

2. ควรศึกษาการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กับตัวแปรอื่นที่นอกเหนือจากทักษะการพูด สนทนา เช่น การพัฒนาทักษะการอ่าน การพัฒนาทักษะการเขียน เป็นต้น

บรรณานุกรม.

ชนิษฐา บุญภักดี. *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์ เทคโนโลยี :

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2552.

ไชยยันท์ ชาญปริชาร์ตน์. *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน*

เทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ

กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.

ถวัลย์ มาศจรัส. *คู่มือความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำนวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ :*

ธารอักษร, 2548.

ทศนา แคมมณี. *ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,*

2545.

พัฒนาพงษ์ สีกา. *การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา*

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา

2548 ของจังหวัดอุดรดิตถ์. อุดรดิตถ์ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุดรดิตถ์, 2551.

พิมพ์ประภา อรัญมิตร. *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน*

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์

พหุระดับ. วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ปีที่ 3 ฉบับที่ 4

มี.ค.-ธ.ค., 2552.

วนิดา ดีแป้น. *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา*

ปีที่ 3 ในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พหุ

ระดับ. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2553.

สมยศ นาวิการ. *การบริหารเพื่อความเป็นเลิศ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ, 2544.*